

Evangelhia zilei de joi: Isus dă sens oboselii noastre

Comentariu la Evangelhia de joi din a 15-a săptămână a timpului de peste an: „Toți cei osteniți și împovărați”. Atâta timp cât suntem pe drum, nu este posibil să evităm oboseala și apăsarea. Dar cel care merge cu Cristos știe cum să le poarte și cum să dea sens oboselii și împovărării sale.

Evangelhie (Mt 11,28-30)

„Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi da odihnă. Luați asupra voastră jugul meu și

învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi alinare pentru sufletele voastre. Căci jugul meu este lesne de purtat, iar povara mea este ușoară”.

Comentariu la Evanghelie

Sfânta Scriptură vorbește adesea despre viață în termeni de pelerinaj: mergem, atât personal, cât și ca popor, spre o odihnă de care nu putem avea parte pe deplin aici. Totuși, Cel care ne va da această odihnă, Cristos, merge cu noi; mai mult decât atât, El merge „în noi”, și de aceea odihna este deja posibilă în timpul acestui pelerinaj, chiar dacă nu o putem trăi în plinătatea ei. Cheia este să ne dăm seama de prezența lui Isus în inimile noastre și să ne încredințăm în mâinile Sale: să mergem în dialog cu El,

împărtășindu-I toate dorințele și preocupările noastre.

Cu puțin timp înainte de cuvintele pe care le citim în Evanghelia Sfintei Liturghii de astăzi, Isus a vorbit despre nevoia de păstori buni care să meargă la secerișul mare (Mt 9,35-38); i-a ales pe cei Doisprezece Apostoli și le-a dat instrucțiuni pentru misiune (Mt 10,1-42); a vorbit despre atitudinea celor cărora li se predică Evanghelia (Mt 11,1-24); și a înălțat o prețioasă rugăciune de mulțumire către Tatăl pentru că a voit să reveleze lucruri atât de mari celor mici (Mt 11,25-27). Nu doar drumul vieții obișnuite provoacă oboseală și apăsare, ci și misiunea adaugă un plus de osteneală. De fapt, toată viața noastră creștină este misiune: nu sunt două lucruri care se pot separa.

Oboseala și apăsarea pot veni și din lipsa de ascultare a celor către care

am fost trimiși. Cristos ne ajută să dăm un sens acestei oboseli (cf. Col 1,24) și să împlinim misiunea de a duce Evanghelia și de a o face viața noastră proprie, cu intenție curată. Nu vorbim despre Dumnezeu doar celor despre care știm că vor răspunde. Dumnezeu, trimițându-i pe Ieremia și Ezechiel, le-a spus că mulți nu îi vor asculta, dar că nimeni nu va putea spune că nu a fost un profet în mijlocul lor (Ier 7,27; Ez 2,5).

Cristos ne-a lăsat, prin viața Sa, urme pe care să le urmăm (1Pt 2,21) și, făcând aceasta, a dat sens ostanelilor noastre: El a mers și merge printre noi, cu inima Sa blândă și smerită, ca un păstor bun care nu obosește să caute și să îngrijească oile Sale. Cu inima Sa, greutatea vieții, deși rămâne o povară, se poartă altfel. Sfântul Paul exprima aceasta astfel: „Eu consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria

viitoare care ni se va revela” (Rom 8,18).

Juan Luis Caballero //
susanne906 - pixabay

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-joi-isus-da-sens-
oboselii-noastre/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-isus-da-sens-oboselii-noastre/) (07.08.2025)